

Beste medeparochianen,
broeders en zusters,

Vandaag hebben we een spannend evangelie.
Jezus vertelt aan zijn leerlingen voor de eerste keer
dat Hij naar Jeruzalem moest gaan
en daar veel zou moeten lijden.
Maar, dat Hij, na ter dood gebracht te zijn,
op de derde dag zou verrijzen.

Ik weet niet of de leerlingen begrepen
wat Jezus hier allemaal bedoelde.
Maar ik ben bang dat alleen al de woorden,
lijden en ter dood gebracht worden
zo'n schok waren voor de leerlingen,
dat de woorden verrijzen op de derde dag
nog maar nauwelijks tot hen doordrongen.

In ieder geval, Petrus ontploft bijna.
Hij neemt Jezus apart
en spreekt Hem ernstig toe!
Moet je nagaan! Ernstig! Ernstig ten opzichte van Jezus!
Misschien wel met een opgeheven vingertje!
'Dat verhoede God, Heer!'
Zo iets mag U nooit overkomen!'

Toch moet ik heel eerlijk zeggen:
Ik vind Petrus hier ook wel sympathiek!
In ieder geval écht Petrus.
En laten we maar eerlijk zijn.
Wij allemaal moeten toch ook eigenlijk
niets hebben van lijden.
En al helemaal niet van ter dood gebracht worden.
Het geloof moet toch wel een beetje leuk blijven.
Het is toch een blijde boodschap!

Er zijn tegenwoordig steeds meer tijdschriften
die over geestelijke zaken gaan.

En dan ligt de nadruk vooral op
geluk, welzijn, rust, ontspanning.
Kunt u zich een tijdschrift voorstellen met onderwerpen als:
Lijden, jezelf verloochenen, je kruis opnemen,
je leven verliezen!

De reactie van Jezus nu op de woorden van Petrus is heel extreem.
Ik zou bijna zeggen, zo zien we Jezus niet vaak.
Jezus keert zich om en zegt dan tot Petrus (schrik niet):
'Ga weg, satan, terug!
Gij zijt Mij een aanstoot.
Want gij laat u leiden door menselijke overwegingen
en niet door wat God wil.'

Nou, dat is best een heftige reactie van Jezus.
En aan mij nu de taak
om u een beetje proberen uit te leggen
wat hier misschien aan de hand is!
Daarom een gelijkenis.
Misschien mag ik u daarvoor meenemen
naar mijn eerste parochie in de kop van Noord Holland.

Daar was een schoonvader die een hele goede band had
met zijn schoonzoon.
Op zich is dat al iets bijzonders, vind ik,
als je alle verhalen mag geloven
die normaal gesproken over
schoonfamilies en schoonouders worden verteld.
Maar iedere keer als ik deze schoonvader ontmoette met zijn
schoonzoon
dan was daar altijd iets van
een bijna bovennatuurlijke vriendelijkheid.
Later hoorde ik het hele verhaal hierachter!

Schoonvader had een nieraandoening
die niet meer te genezen was.
De enige oplossing was een donornier.

Gelukkig had dochterlief een nier
die bij haar vader paste.
En zij was bereid om haar nier af te staan aan haar vader.
Maar haar man vond dat toch niet zo'n goed idee.
Hij zei: 'We zijn net getrouwd
en willen graag een gezin stichten.
Dat zal nog veel van jouw lichaam vragen!
Zou het niet beter zijn dat ik mijn nier afsta
aan schoonvader?'
En zo gebeurde het!

En ik zie dat dan altijd helemaal voor me!
Een kerngezonde schoonzoon, op weg naar het ziekenhuis,
die voor zijn schoonvader
toch maar een zware operatie zal moeten ondergaan.
Want het afstaan van een gezonde nier,
schijnt toch ook altijd nog een zware operatie te zijn,
die zelfs ook niet helemaal zonder risico's is.
Maar schoonzoon had dat allemaal voor zijn schoonvader over.

Wel, wat ik u hiermee wil zeggen:
Jezus was bereid om zijn gezonde hart te geven
aan dat kruis op Golgotha.
En alleen Jezus kon dat doen.
Want Hij was, ik zou bijna zeggen,
die enige die een perfect, gezond hart had,
zelfs zonder enige zonde.
Of, zoals de Bijbel dat zegt,
als een totaal onschuldig lammetje.
En zo gaf Jezus aan dat kruis op Golgotha
zijn vlekkeloos hart voor ons zondige mensen.

Maar zijn wij mensen nu werkelijk zo slecht,
dat we een heel nieuw hart nodig hebben?
Nou, laat ik het dan iets anders zeggen.
Als ik u zou vragen om uw zonden op een briefje te schrijven,
dan zal het u waarschijnlijk net zo vergaan als mij:
Ik zou niet zo snel weten wat ik op moest schrijven.

Laten we maar eerlijk zijn!
Maar als ik u zou vragen om uw hand op te steken
als u denkt volmaakt te zijn,
dan verwacht ik toch ook niet zo heel veel handen te zien!
Laten we daarin ook maar eerlijk zijn!

Wel, de profeet Ezechiël zegt het ook zo mooi:
Zo spreekt de Heer:
'Een nieuw hart zal Ik u geven
en een nieuwe geest in uw binnenste.'
En dan even een toelichting van mijn kant.
Hier zien we dus
dat het niet zo zeer letterlijk om een nieuw hart gaat,
maar nog wezenlijker, om een nieuwe geest.
Dat is het diepste van ons wezen, onze geest.
Die moet vernieuwd worden!
Daar gaat het ten diepste om.
En dan gaat Ezechiël verder:
'Het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen
en Ik zal u een hart van vlees geven.
Mijn geest zal Ik in uw binnenste geven.'

Dat was de missie van Jezus.
Om ons een nieuw hart te geven. Een nieuwe geest.
Door de zonde van de eerste mens
worden wij allemaal geboren
met stenen, steentjes in ons hart!
Maar Jezus wil die stenen wegnemen.
Dat gedenken wij in iedere eucharistieviering!
Zijn dood en verrijzenis.

Die operatie, Goede Vrijdag,
die dus goed zou aflopen, Pasen, de Verrijzenis,
die operatie was de missie van Jezus!
Kunt u zich nu een beetje voorstellen
dat Jezus zo heftig reageerde,
toen Petrus, misschien goed bedoeld,
Jezus van die operatie wilde afhouden!

Ik hoop dat wij het lijden van Jezus
nu een klein beetje beter kunnen begrijpen.
En Hem dankzeggen.
Want dat is ook de betekenis van het woord Eucharistie!
Het is niet alleen maar het gedenken van
Jezus' kruisdood en verrijzenis.
Maar het is ook een dankzegging daarvoor!
Amen.